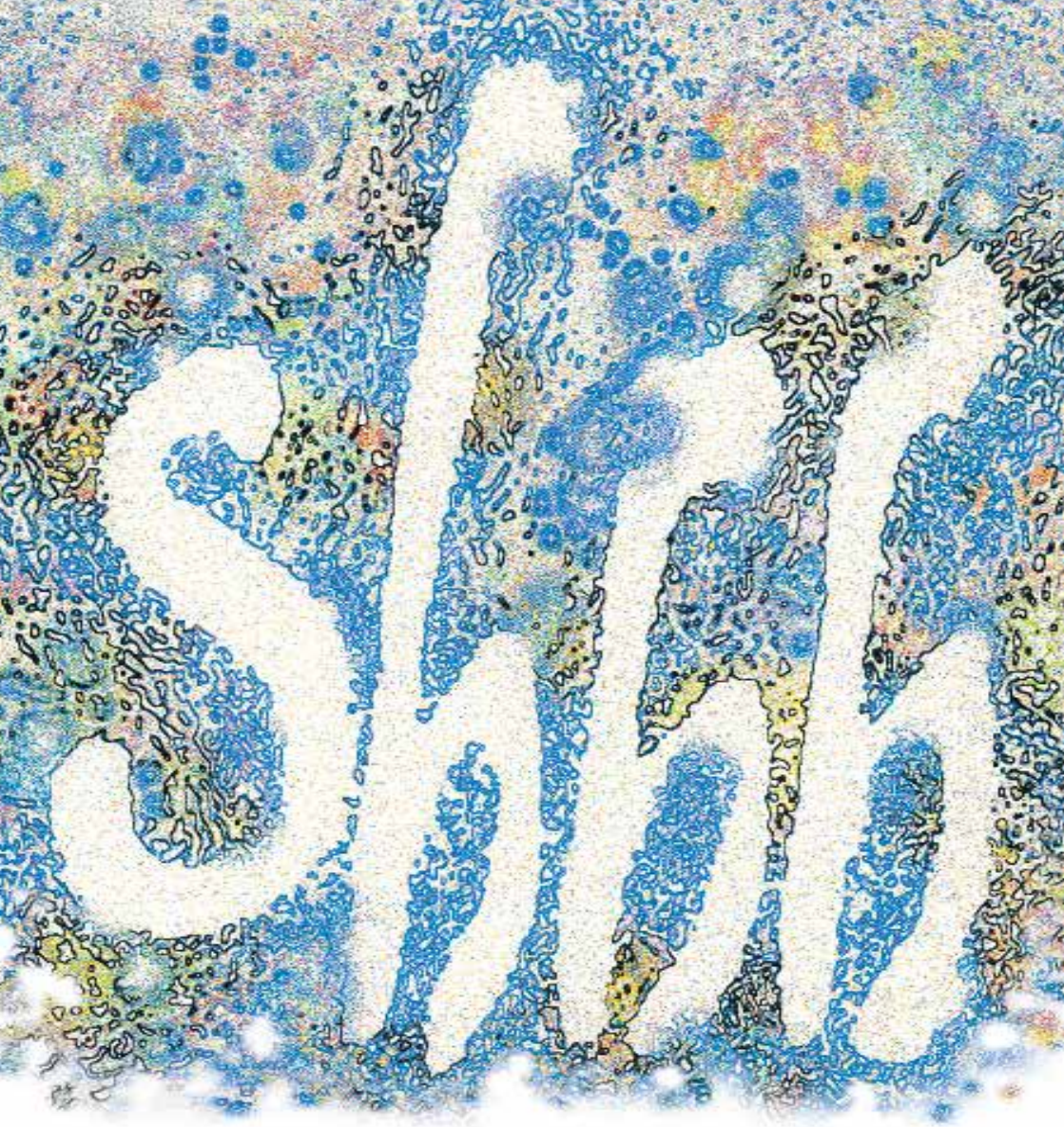




Pasirputih Lombok
Lieve Kleeven

Jesse Gerard Mpango

Laterna Magica & Zindzi Tillot

Adriana Villa Guevara
DJ Black

Verhalen van de
Ex pliciteit

Stories by the
Ex pliciteit

26 & 27 September 2025

Oostende

www.monokino.org

Shhh
Stille film aan zee / Silent film by the sea

26 & 27 september 2025
film, live music

26 september Projectvierennegentig

20:00 Lieve Kleeven 25'
21:00 Pasirputih Lombok *Amaq Tebobong Lekong* 30'
22:00 Jesse Gerard Mpango 25'

27 september Thermae Palace

14:00 Laterna Magica & Zindzi Tillot 60'
16:00 Pasirputih Lombok *Batu Tinjang* 30'
17:00 Talk: Laterna Magica
+ Pasirputih Lombok
+ Jesse Gerard Mpango
20:00 DJ Black 110'
22:00 Adriana Villa Guevara 30' op het strand / on the beach (Surfclub)
22:30 Feestje op het strand / Party on the beach (Surfclub)

Locaties / Locations

- **Projectvierennegentig**
Euphrosina Beernaertstraat 94b, Oostende
- **Thermae Palace — Koning Boudewijnzaal**
Zeedijk, Koning Boudewijnpromenade, ingang Thermae Palace
- **Strand / Surfclub**
Koning Boudewijnpromenade 214, Oostende

Info + Tickets

www.monokino.org
www.kaap.be

Individuele programma's / individual programs

€12 / €8 / UiTPas kansentarief

Weekendpas

€30 / €24

Support

€50

Shhh
is het enige festival
dat zijn liefde uitspreekt voor
zowel de stille film als de zee.
In deze zevende editie
staat de **explicateur** centraal:
de verhalenverteller
die in de begintijd van de cinema
de beelden tot leven bracht
met stem en geluid.
Verwacht magische toverlantaarns,
vuur op het strand,
klanken uit Indonesië
en verhalen
over verborgen schatten,
diep verscholen
in een Oost-Afrikaans meer.

Shhh
is the only festival
that expresses its love for
both silent film and the sea.
This seventh edition puts
the **explicator** at the center:
the storyteller
who, in the early days of cinema,
brought images to life
with voice and sound.
Expect magical lanterns,
a bonfire on the beach,
sounds from Indonesia,
and stories about hidden treasures,
buried
deep
in an East African lake.

Verhalen
Stilte,
en
Beelden die Spreken

In het laatste weekend van september keert *Shhh* terug naar Oostende voor zijn zevende editie. Het enige filmfestival dat de liefde verklaart aan zowel de stille film als de zee, nodigt opnieuw uit tot kijken met aandacht, luisteren in stilte en verdwalen in beelden die spreken zonder woorden. Twee dagen lang, op uiteenlopende plekken in de stad, opent het festival een ruimte waarin film, orale verteltradities en hedendaagse artistieke praktijken samenkomen.

Shhh luistert. Naar stemmen uit het verleden. Naar verhalen die bewegen over tijd en cultuurgrenzen heen. Naar films die niet enkel kijken, maar ook gehoord willen worden. In de stilte klinkt de wereld. En in Oostende hoor je haar spreken.

Centraal in deze editie staat de **explicateur**: de verteller die tijdens de vroegste decennia van de cinema het beeld vergezelde, soms verklaarde, soms verhevigde. De explicateur fungeerde niet enkel als gids, maar als performer, als brug tussen het witte doek en het publiek, als dramaturg van de verbeelding. In sommige gevallen was het niet de film zelf die publiek trok, maar de reputatie van de verteller – een ster met een eigen stijl, stem en publiek.

Die traditie is geen anekdote uit een ver verleden, maar maakt deel uit van een langere, wereldwijde praktijk waarin verhalen samen met

Stories,
Silence,
and
Images that Speak

In the last weekend of September, *Shhh* returns to Ostend for its seventh edition. The only film festival that declares its love for both silent cinema and the sea, invites visitors once again to watch attentively, listen in silence, and get lost in images that speak without words. For two days, across various locations in the city, the festival opens a space where cinema, oral storytelling traditions, and contemporary artistic practices come together.

Shhh listens to voices from the past. To stories that travel across time and cultural boundaries. To films that not only want to be seen, but also heard. In silence, the world resonates. And in Ostend, you can hear it speak.

At the heart of this edition is the **explicator**: the storyteller who, during the earliest decades of cinema, accompanied images – sometimes explaining them, sometimes amplifying them. The *explicator* was not only a guide, but also a performer, a bridge between the white screen and the audience, a dramaturg of the imagination. In some cases, it was not the film itself that drew crowds, but the reputation of the storyteller – a star with their own style, voice, and following.

This tradition is not a mere anecdote from a distant past; it is part of a long, global practice in which stories are told alongside moving images. From campfires to magical

bewegend beeld verteld worden. Van kampvuren tot magische lantaarns, van Japanse *benshi* tot Indonesische schaduwpoppen – over heel de wereld ontstonden vormen waarin vertelling en beeld hand in hand gingen en waarin het publiek deel werd van een levende vertelcultuur. *Shhh* richt zich dit jaar op die brug tussen kijken en luisteren, op de performatieve kracht van verhalen, op het ritueel van film als gedeelde ervaring.

Zo verweeft **Lieve Kleeven** haar stem en de warme klanken van traditionele Indonesische instrumenten met de indrukwekkende verhalen van haar moeder. Het Indonesische collectief **Pasirputih Lombok** brengt een drieluik van doorgegeven volksverhalen van de Sasak-gemeenschap op Lombok.

Laterna Magica en **Zindzi Tillot** laten de toverlantaarn herleven met een projectie en vertelling van *The Route of the Overland Mail to India*. Uit Tanzania komen **DJ Black** en **Jesse Gerard Mpango**: DJ Black begeleidt de film *Maangamizi* met een performatieve vertelling, terwijl Jesse Gerard Mpango poëtische Oost-Afrikaanse verhalen brengt bij de film *Majini*.

En op het strand van Oostende nodigt filmmaker **Adriana Vila Guevara** ons uit rond een vuur, waar verhalen, elementen en lichamen samensmelten in een zintuiglijk ritueel.

lanterns, from Japanese *benshi* to Indonesian shadow puppets - around the world, forms emerged where storytelling and imagery went hand in hand, and audiences became part of a living culture of narration. This year, *Shhh* focuses on that bridge between watching and listening, on the performative power of stories, on the ritual of film as a shared experience.

In this way, **Lieve Kleeven** weaves her voice and the warm sounds of traditional Indonesian instruments with the compelling stories of her mother. The Indonesian collective **Pasirputih Lombok** presents a triptych of orally transmitted folktales from the Sasak community of Lombok.

Laterna Magica and **Zindzi Tillot** revive the magic lantern with a projection and storytelling of *The Route of the Overland Mail to India*. From Tanzania come **DJ Black** and **Jesse Gerard Mpango**: DJ Black accompanies the film *Maangamizi* with a performative narration, while Jesse Gerard Mpango shares poetic East African stories alongside the film *Majini*.

And on the beach in Ostend, filmmaker **Adriana Vila Guevara** invites audiences around a fire, where stories, elements, and bodies merge in a sensory ritual.

26 september 20:00 Projectvierennegentig

Lieve Kleeven

What Lingers When It's Gone

2025

Film + live music

30'

NL ENG

In een klein huisje, ergens in Vlaanderen, zitten Lieve en haar moeder samen aan de keukentafel. Voor hen staat een kom *bubur* – een eenvoudig, warm Indonesisch gerecht. Wat begint als een alledaags moment, ontvouwt zich langzaam tot een intiem gesprek vol herinneringen: familie verhalen, over migratie, en over de nasleep van de Nederlandse kolonisatie. Lieve verweeft hun



In a small house somewhere in Flanders, Lieve and her mother sit at the kitchen table, sharing a bowl of *bubur* – a simple, comforting Indonesian dish. What begins as an ordinary moment slowly unfolds into an intimate conversation filled with memories: stories of previous generations, of migration, and the lingering impact of Dutch colonization. This dialogue is interwoven with a live musical composition performed by Lieve, in which her voice takes center stage. Her guitar and traditional Indonesian instruments, such as the

angklung, blend into the domestic scene, creating a bridge between past and present. The piece lives in the space between music and oral storytelling, between language and abstraction.

What Lingers When It's Gone is a meditation on inheritance and loss – on what remains audible, if only we take the time to listen.

What Lingers When It's Gone beweegt zich tussen compositie en orale geschiedschrijving, tussen verhalende taal en muzikale abstractie. Het stuk gaat over wat we erven en wat we verliezen – over wat nog resoneert, als we werkelijk luisteren.

Lieve Kleeven (24) is een multidisciplinair kunstenaar die werkt op het snijvlak van beeld en geluid. Haar werk vertrekt vanuit persoonlijke én contextuele verhalen, vaak geïnspireerd door haar Indonesische roots en haar ervaring als half-Indonesische vrouw in België. Samen met haar zus Eva Kleeven vormt ze *Joénah*, een muziekproject waarin traditionele Indonesische klanken versmelten met hedendaagse composities. Hun debuutalbum verschijnt in 2026 in samenwerking met Stroom en Toverberg.

Lieve Kleeven is a 24-year-old multidisciplinary artist working at the intersection of visual and sound art. Her practice is grounded in personal and contextual narratives, often drawing from her Indonesian heritage and her experience as a half-Indonesian woman in Belgium. Together with her sister Eva Kleeven, she forms *Joénah*, a music project that fuses traditional Indonesian sounds with contemporary composition. Their debut album will be released in 2026 in collaboration with Stroom and Toverberg.



26 september 21:00 Projectvierennegentig
Pasirputih Lombok
Amaq Tebobong Lekong
 2023—2025 Film + lecture performance 30' IN/ENG

27 september 16:00 Thermae Palace
Pasirputih Lombok
Batu Tinjang
 2023—2025 Film + lecture performance 30' IN/ENG

Alya Maolani (Director), M Rizal (Musician), Saadah (Storyteller/Pewaran),
 Martini Supianan (Storyteller/Pewaran), Muhammad Sibawaihi (Producer)

Het Indonesische kunstenaarscollectief Pasirputih ('wit zand') verzamelde in 2023 verschillende volksverhalen (*Waran*) bij de Sasak, de inheemse bevolkingsgroep van het eiland Lombok. Het collectief werkte samen met jongeren uit Lombok, kunstenaars, culturele onderzoekers, dorpsoudsten en verhalenvertellers om deze volksverhalen te vinden, samen te brengen, te onderzoeken, te interpreteren en te reconstrueren zodat ze toegankelijk worden voor een groot publiek. Het resulteerde in 15 verhalen, of 15 films. Voor *Shhh*, herbekijkt Pasirputih deze verhalen en brengt ze samen in twee nieuwe performances.

De *Waran*-traditie is een rituele praktijk van het Sasak-volk, die nauw verbonden is met lokale animistische, hindoe-boeddhistische en islamitische invloeden. Het vertellen van verhalen is voor de Sasak geen losstaande artistieke praktijk, maar een belang-



In 2023, the Indonesian artist collective Pasirputih ('white sand') collected various folk tales from the Sasak (*Waran*), the indigenous people of the island of Lombok. Pasirputih collaborated with young people from Lombok, artists, cultural researchers, local leaders and storytellers to find, collect, research, interpret and reconstruct these folk tales so that they could be made accessible to a wider audience. The result is 15 stories, or 15 films. For *Shhh*, Pasirputih revisits the stories and brings them together in two new performances.

The *Waran* tradition is a ritual practice of the Sasak people, closely linked to local animistic, Hindu-

rijk ritueel en performatief gebeuren. De *Waran* is een ceremoniële theaterform waarin verhalen fungeren als rituele scripts die niet alleen iets onder woorden brengen, maar ook daadwerkelijk iets in werking zetten – een vorm van spreken die handelen is. De verhalen die in *Waran*-performances verteld worden, zijn vaak kosmologisch van aard: ze tonen een verstoring van de natuurlijke of spirituele orde, en de daaropvolgende strijd om die orde te herstellen. De centrale figuur, vaak de *Pewaran* (de verhalenverteller) zelf of een verwante mythologische held, belichaamt harmonie, bescherming en evenwicht. De tegenstanders zijn manifestaties van chaos, ziekte of maatschappelijk onevenwicht. In deze narratieven verlopen de gebeurtenissen volgens een rituele dramaturgie: een opening, een conflict, een zuivering en uiteindelijk een herstel van de harmonie binnen de gemeenschap.

Wat de verhalen in de *Waran* bijzonder maakt, is de verweving van mythologische vertellingen met genealogie. De verhalen fungeren als orale archieven waarin de gemeenschap haar afstamming, spirituele oorsprong en kosmische plaats herbevestigt. Door het verhaal telkens opnieuw te vertellen, wordt de wereld symbolisch en ritueel opnieuw gesmeed. In die zin zijn de verhalen geen fictie, maar eerder hernemingen van 'oerstructuren'; het zijn handelingen van herinnering en wereldvorming.

Daarnaast is de vertelvorm zelf sterk situationeel en meerlagig. De *Pewaran*, de rituele vertellers, beschikken over grote vrijheid om elementen te improviseren of aan te

Buddhist and Islamic influences. For the Sasak, storytelling is not a separate artistic practice, but an important ritual and performative event. *Waran* is a ceremonial theatre form in which stories function as ritual scripts that not only express something, but also actually set something in motion – a form of speech that is action. The stories told in *Waran* performances are often cosmological in nature: they show a disruption of the natural or spiritual order and the subsequent struggle to restore that order. The central figure, often *Pewaran* – the storyteller – or a related mythological hero, embodies harmony, protection and balance. Their opponents are manifestations of chaos, disease or social imbalance. In these narratives, events unfold according to a ritual dramaturgy: an opening, a conflict, a purification and, ultimately, a restoration of harmony within the community.





What makes the stories in the *Waran* special is the interweaving of mythological narratives with genealogy. The stories function as oral archives in which the community reaffirms its ancestry, spiritual origins and cosmic place. By retelling the story over and over again, the world is symbolically and ritually reformed. In this sense, the stories are not fiction, but rather reinterpretations of primordial structures: they are acts of remembrance and world-building.



In addition, the narrative form itself is highly situational and multi-layered. The *Pewaran*, the ritual storyteller, has great freedom to improvise elements or adapt them to the specific context. They respond to current events such as illness, crop failure, conflicts or tensions within the village. Humour, satire and references to current events are used as outlets for

passen aan de specifieke context. Zij spelen in op actuele gebeurtenissen zoals ziekte, een mislukte oogst, conflicten of spanningen binnen het dorp. Humor, satire en verwijzingen naar de actualiteit worden ingezet als ventielen voor maatschappelijke spanningen. Zo blijft het verhaal levend en resonant met de noden van het moment en heeft het bovendien een uitgesproken therapeutische dimensie. Het verhaal fungeert als een collectieve vorm van genezing, waarin angst, onzekerheid of disbalans worden geherstructureerd binnen een gedeeld kosmisch kader. De gemeenschap herkent zichzelf in de figuur van de held, en diens overwinning op de chaos wordt beleefd als een eigen morele en spirituele zuivering. Op deze manier is het *Waran*-verhaal verwant aan sjamanistische genezingspraktijken: het fungeert als brug tussen de menselijke en de spirituele wereld, tussen



het sociale lichaam en de onzichtbare krachten die dat lichaam doordringen.

Tijdens *Shhh* worden de *Waran* verteld door een Indonesische verhalenverteller en een muzikant van de Sasak gemeenschap. Het optreden in Oostende is de eerste keer dat het collectief hun werk buiten Indonesië toont. De verhalen worden in het Indonesisch (het Sasak dialect) verteld, en ondertiteld in het Engels.



social tensions. In this way, the story remains alive and resonant with the needs of the moment and also has a distinct therapeutic dimension. The story functions as a collective form of healing, in which fear, uncertainty or imbalance are restructured within a shared cosmic framework. The community recognises itself in the figure of the hero, and his victory over chaos is experienced as its own moral and spiritual purification. In this way, the *Waran* story is related to shamanistic healing practices: it acts as a bridge between the human and spiritual worlds, between the social body and the invisible forces that permeate that body.

The *Waran* stories at *Shhh*, are told by an Indonesian storyteller and a musician from the Sasak community. This performance is the first time the collective has shown its work outside Indonesia. The stories are told in Indonesian (the Sasak dialect) and will be subtitled in English.

26 september 22:00 Projectvierennegentig

Jesse Gerard Mpango

Whispers of the water

2025 Film + lecture performance 25' ENG

Majini — Joshua Neubert and Victor Muhagachi

2024 Germany/Tanzania Swahili color video 19'

Jesse Gerard Mpango presenteert *Majini*, een kortfilm van Joshua Neubert en Victor Muhagachi, die zich afspeelt in het kuststadje Bagamoyo, Tanzania.

Het verhaal volgt de 13-jarige Fari, die wordt verlamd door een diepe angst voor water, maar toch met zijn 17-jarige broer Danford op een vissersstrip moet gaan nadat hun vader ziek is geworden. Naarmate de jongens verder de zee op gaan, neemt de spanning tussen hen toe, gevoed door onuitgesproken verwachtingen over mannelijkheid en de schrik om te verdrinken. Wanneer angst en kwetsbaarheid aan de oppervlakte komen, worden Fari en Danford



Jesse Gerard Mpango presents *Majini*, a short film directed by Joshua Neubert and Victor Muhagachi, set in the coastal town of Bagamoyo, Tanzania.

The story follows 13-year-old Fari, who is paralyzed by a deep fear of water but must join his 17-year-old brother Danford on a fishing trip after their father falls ill. As the boys venture further out to sea, tension builds between them, shaped by unspoken expectations of masculinity and the emotional weight of survival. When fear and vulnerability surface, Fari and Danford are forced to confront what strength truly means and find connection in their shared fragility.

Jesse Gerard Mpango will accompany the film with an interpretation of a myth about Lake Ngosi in Tanzania. The legend recounts German colonial soldiers who concealed a vast treasure within the lake's depths. They cast a

gedwongen om te herdefiniëren wat kracht werkelijk betekent en vinden ze verbinding in hun gedeelde kwetsbaarheid.

Jesse Gerard Mpango zal de film begeleiden met een interpretatie van een mythe over het Ngosi-meer in Tanzania. De legende vertelt over Duitse koloniale soldaten die een enorme schat verborgen in de diepte van het meer. Ze spraken een vloek uit om hun buit te beschermen, waarbij giftige gassen vrijkwamen als iemand de schat zou willen pakken. In sommige versies van dit verhaal verschijnt er een slang met twaalf koppen die de schat bewaakt en op zonnige dagen uit het meer oprijst. Deze versie van de mythe zal water benaderen als een plaats van herinnering, rouw en wedergeboorte.



curse to protect their loot, releasing poisonous gases if anyone tried to take the treasure. Some versions of this story feature a 12-headed serpent guarding the treasure, emerging from the lake on sunny days. This version of the myth will engage water as a site of memory, grief and rebirth.

Jesse Gerard Mpango is a storyteller from Kasulu, Tanzania based in Dar-es-Salaam. He is a founding member of Ajabu Ajabu Audio Visual House, an audio visual space and curatorial collective, where he programs, writes, edits, and experiments with sound and video. His work is regularly informed by cultures of commentary, traditions of gathering and spaces for reflection particularly those that exist or stray outside of established understandings of learning, identity, and society.

Jesse Gerard Mpango is een verhalenverteller uit Kasulu, Tanzania, gevestigd in Dar-es-Salaam. Hij is mede-oprichter van Ajabu Ajabu Audio Visual House, een audiovisueel platform en curatoren collectief, waar hij programmeert, schrijft, monteert en experimenteert met geluid en video. Zijn werk wordt gevoed door tradities van dialoog en kritische reflectie, vooral die ontstaan buiten of afwijken van gevestigde opvattingen over leren, identiteit en samenleving.



27 september 14:00 Thermae Palace
Laterna Magica & Zindzi Tillot
Poem From The Sea & The Route of the Overland Mail to India
Toverlantaarn / Magic lantern live performance 10' & 45'

Halverwege de 19e eeuw kiemde, middenin de industriële revolutie en imperialistische expansie, een nieuwe beeldcultuur die het publiek op spectaculaire wijze de wereld in trok. Uitvindingen als de toverlantaarn – die met licht door een lens handgeschilderde of fotografische beelden op een scherm kon projecteren – en het bewegende panorama – een enorme, met de hand geschilderde doek die zich langzaam voor het publiek ontvouwde – speelden direct in op de fascinatie voor licht, illusie en wereldbeeld.

Binnen dit genre werd *The Route of the Overland Mail to India* (1850) een van de meest succesvolle voorbeelden. Het werk visualiseerde de nieuwe en revolutionaire post- en passagiersroute van de Peninsular and Oriental Steam Navigation Company (P&O) tussen Groot-Brittannië en India via Egypte. Die route was niet alleen technologisch baanbrekend door de combinatie van stoomschepen en een overland-sectie door Egypte, maar sprak ook tot de verbeelding van een groot publiek dat verbonden was



In the mid-19th century, amidst the Industrial Revolution and imperialist expansion, a new visual culture emerged that drew audiences into the world in spectacular ways. Inventions such as the magic lantern – projecting hand-painted or photographic images onto a screen with light through a lens – and the moving panorama – an enormous hand-painted canvas that slowly unfolded before the audience – directly appealed to a fascination with light, illusion, and worldviews.

Within this genre, *The Route of the Overland Mail to India* (1850) became one of the most successful examples. The work visualized the new and revolutionary Peninsular and Oriental Steam Navigation Company (P&O) mail and passenger route between Britain and India via Egypt. This route was not only technologi-

met de Britse koloniale expansie of familie had overzee. De voorstelling bood de illusie van avontuur en moderniteit, zonder Londen te verlaten.

Als panorama werd het werk opgevoerd in de Gallery of Illustration in Regent Street. Met meer dan 1.600 opvoeringen en zo'n 400.000 bezoekers groeide het uit tot een publieksfenomeen. Het werd gepresenteerd als een “respectabel alternatief” voor het theater, aantrekkelijk voor de Victoriaanse middenklasse.

Parallel aan het panorama ontwikkelde zich de magische lantaarnshow. Deze voorloper van de filmprojectie, met wortels in de 17e eeuw, werd in de 19e eeuw geperfectioneerd zodat effecten van beweging, overgang en zelfs primitieve animaties mogelijk werden. Dankzij de lantaarnversie van *The Route of the Overland Mail to India* konden reizende artiesten of huiselijke vertellers de voorstelling uitvoeren in kleinere kring.

Dergelijke gelaagde zintuiglijke ervaringen kwamen tegemoet aan een nieuwsgierigheid ingegeven vanuit een oriëntalistisch denken, die vooral de suprematie van het Verenigd Koninkrijk en de Westerse Wereld

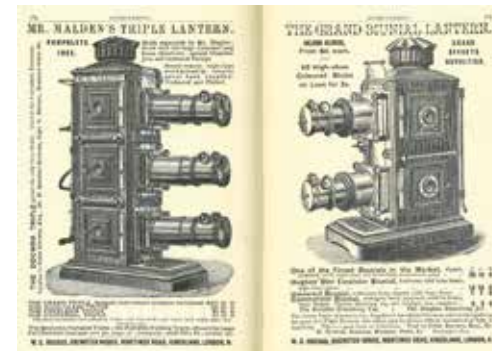


cally groundbreaking – combining steamships with an overland section through Egypt – but also captured the imagination of a broad public connected to Britain's colonial expansion or to family overseas. The performance offered the illusion of adventure and modernity, without ever leaving London.

As a panorama, the work was staged at the Gallery of Illustration on Regent Street. With over 1,600 performances and some 400,000 visitors, it grew into a public phenomenon. It was presented as a “respectable alternative” to the theatre, appealing to the Victorian middle class.

In parallel, the magic lantern show developed. This precursor of film projection, with roots in the 17th century, was perfected in the 19th century to enable effects of movement, transition, and even rudimentary animation. Thanks to the lantern version of *The Route of the Overland Mail to India*, travelling performers and domestic storytellers could bring the performance to smaller, more intimate settings.

These layered sensory experiences catered to a curiosity shaped by orientalist thinking, which above all



bevestigden. Vandaag kijken we kritischer naar dit koloniale fenomeen, het Westers imperialisme en de Britse koloniale expansie. Tijdens *Shhh* en het *Oddities & Rarities Festival* (Gent, Orpheus Instituut) tonen we het historische verhaal vanuit een actueel perspectief. Met *explicateur* Zindzi Tillot laten we ons niet meevoeren in een oriëntaalse droom over verre zeeën en mooie kusten, maar analyseren we kritisch wat we zien. Naast dat verhaal, reconstrueren Pauline Lebbe, Eleonora Paklons en Gabriël Hollander de originele soundtrack bij de voorstellingen.

Laterna Magica Galantee Show werd in 1988 opgericht door wijlen Herman Bollaert (1929-2021), samen met zijn zoon Ditmar en Annet Duller (1948-2022). Met zijn uitgebreide collectie toverlantaarns wilde Herman het publiek opnieuw laten kennismaken met deze bijzondere kunstvorm uit een vervlogen tijdperk. Na zijn overlijden zette zijn zoon Ditmar, samen met zijn vrouw Els Prevenier, het werk voort, met als missie het ambacht van de lantaarnist te bewaren en nieuw leven in te blazen.

Zindzi Tillot woont in Brussel en studeert woordkunst. Ze is lid van het feministisch schrijverscollectief Hyster-X en redacteur bij Kluger Hans. Na jaren als dichters te hebben gewerkt, richt ze zich nu ook op proza, videokunst en performance.



confirmed the supremacy of the United Kingdom and the Western world. Today, we look more critically at this colonial phenomenon, Western imperialism, and British colonial expansion. At *Shhh* and the *Oddities & Rarities Festival* (Ghent, Orpheus Institute), we present this historical story from a contemporary perspective. With *explicateur* Zindzi Tillot, we do not drift along in an orientalist dream of distant seas and picturesque shores, but instead critically analyze what we see. Alongside this narrative, Pauline Lebbe, Eleonora Paklons, and Gabriël Hollander reconstruct the original soundtrack for the performances.

Laterna Magica Galantee Show was founded in 1988 by the late Herman Bollaert (1929-2021), together with his son Ditmar and Annet Duller (1948-2022). With his extensive collection of magic lanterns, Herman wanted to reintroduce the public to this special art form from a bygone era. After his death, his son Ditmar,

Haar werk – melancholische feverdreams met scherpe randjes – wordt gevoed door haar brede interesse in sociale gelijkheid, videogames, mode, film, filosofie en internetcultuur.

Pauline Lebbe is naast uitvoerend zangeres, ook als onderzoeker in dienst bij het Koninklijk Conservatorium Antwerpen. Daar verruimt ze haar blik op de eindeloze wereld van het kunstlied in de belle époque en de eerste decennia van de 20e eeuw, een rijke mozaïek van romantiek, modernisme, impressionisme, expressionisme, futurisme en avant-garde. Specifieke onderzoeksthema's zijn onder andere Vlaamse componerende vrouwen en toverlantaarnvoorstellingen, en ze nam deel aan projecten over muziekmodernisme.

Eleonora Paklons is doctoraats-onderzoeker in het project *Bias in History* aan de Universiteit Antwerpen. Ze onderzoekt de representatie van plaatsen in toverlantaarnslides (1880-1939), van het Forum Romanum tot de krochten van de hel. Eerder werkte ze als onderzoeks-assistent bij het B-magic-project en publiceerde in onder meer *Gender & History*, *De Moderne Tijd* en *Revue belge de philologie et d'histoire*. Ze is co-editor van *Spectacles of Light: The Magic Lantern as Popular Entertainment, 1810-1930* en *Performing Magnetism in the Nineteenth Century*.

together with his wife Els Prevenier, continued the work, with the mission of preserving and reviving the craft of the lanternist.

Zindzi Tillot lives in Brussels and studies word art. She is a member of the feminist writers' collective Hyster-X and an editor at Kluger Hans. After years of working as a poet, she now also focuses on prose, video art and performance. Her work – melancholic fever dreams with sharp edges – is fuelled by her broad interest in social equality, video games, fashion, film, philosophy and internet culture.

Pauline Lebbe, soprano, specialised in Belgian art songs during her conservatory studies, with a particular focus on the link between symbolist literature and Belgian mélodie (1880-1945). From 2020 to 2025, she coordinated the Labo XIX&XX research unit at the Royal Conservatoire of Antwerp, where she studied composers, art songs and magic lantern shows from the Belle Époque and early 20th century.

Eleonora Paklons is a doctoral researcher in the Bias in History project at the University of Antwerp. She investigates the representation of places in magic lantern slides (1880-1939), from the Roman Forum to the depths of hell. She previously worked as a research assistant on the B-magic project and has published in *Gender & History*, *De Moderne Tijd* and *Revue belge de philologie et d'histoire*, among others. She is co-editor of *Spectacles of Light: The Magic Lantern as Popular Entertainment, 1810-1930* and *Performing Magnetism in the Nineteenth Century*.

27 september 20:00 Thermae Palace

DJ Black

Maangamizi by The Sea

Film + live performance 110'

Maangamizi: The Ancient One, Martin Mhando, Ron Mulvihill
2001 Tanzania color video 110'

Maangamizi: The Ancient One is een Tanzaniaanse film van Martin Mhando en Ron Mulvihill, gebaseerd op een verhaal van Queenae Mulvihill. De film kijkt naar het Afrikaanse bewustzijn en spirituele erfgoed via de verweven levens van een arts, haar patiënt en een voorouderlijke geest.

In 2021 werkte het Tanzaniaanse audiovisuele collectief Ajabu Ajabu samen met de filmmakers en DJ Black om *Maangamizi* twintig jaar later opnieuw te introduceren bij het Tanzaniaanse publiek. Geïnspireerd door de vooruitstrevende praktijken binnen het lokale filmsysteem in Tanzania, werd de heruitgave vormgegeven als een gezamenlijke herinterpretatie en herverbeelding van de film, en vastgelegd in de bekroonde documentaire *Apostles of Cinema*.



Released in 2001, *Maangamizi: The Ancient One* is a Tanzanian film by Martin Mhando and Ron Mulvihill, based on a story by Queenae Mulvihill. The film explores African consciousness and spiritual heritage through the intertwined lives of a doctor, her patient, and an ancestral spirit.

In 2021, Tanzanian audio visual collective Ajabu Ajabu collaborated



with the filmmakers and Swahili film translator DJ Black, to reintroduce *Maangamizi* to Tanzanian audiences, twenty years later. Drawing from the progressive practices of the local cinematic ecosystem in Tanzania, the re-release manifested as a collaborative reinterpretation and reimagining of the film and was documented in the award winning documentary *Apostles Of Cinema*.



In this special presentation, DJ Black revisits the film in its entirety in a live performance for Monokino's silent film festival. The performance is accompanied by new posters and a zine produced for the film's re-release.

In deze speciale vertoning doet DJ Black de film herleven met een live-performance tijdens Monokino's stillefilmfestival, aangevuld met nieuwe posters en een zine die speciaal voor deze gelegenheid zijn gemaakt.

Rajab Mangula, alias DJ Black, is een 'filmtolk', performer, acteur en professionele cinefiel, woonachtig en werkzaam in en vanuit Buguruni, Dar es Salaam in Tanzania. Hij is een van de sterren van de bekroonde film *Apostles of Cinema*. Momenteel werkt hij samen met Ajabu Ajabu aan een langetermijnproject: het vertalen van films naar het Bena, de taal uit zijn thuisregio. Daarnaast is hij ook op schrijver en redacteur van het Kiswahili film- en geschiedenisblog *JE WAJUA*.

Rajab Mangula, aka DJ Black, is a film narrator, performer, actor and professional cinephile living and working in and from Buguruni, Dar Es Salaam in Tanzania. He is one of the stars of the award of the winning *Apostles of Cinema*. Currently, along with Ajabu Ajabu, he is working on a long term passion project to translate films into Bena, the language from his home region. He also moonlights as a writer and editor of the Kiswahili film and history blog *JE WAJUA*.

27 september 22:00 Thermae Palace

Adriana Vila Guevara

KALK'IIN (In the Throat of the Sun)

2020—2025 Live 16mm performance 30'
music: Edgar Moreno

In haar werk onderzoekt de Venezolaanse filmmaker en antropologe **Adriana Vila Guevara** de raakvlakken tussen poëzie, politiek en ritueel. Met behulp van 16mm-film, live muziek en performance onderzoekt ze hoe cinema kan functioneren als een gedeelde ervaring waarin verschillende realiteiten en bewustzijnstoestanden samenkomen. Haar project *KALK'IIN (In the Throat of the Sun)* is zowel een filmvertoning als een levend ritueel: een uitnodiging om samen te komen rond de elementen die het leven in stand houden: aarde, water, lucht en vuur.

Voor deze editie van *Shhh* strijken Vila Guevara en de Venezolaanse muzikant Edgar Moreno neer op het strand van Oostende.* Daar bouwen ze een vuur met een 16mm-projector en een gesculpteerd-scherm dat het centrale punt van de bijeenkomst



In her work, Venezuelan filmmaker and anthropologist **Adriana Vila Guevara** explores the intersections between poetry, politics and ritual. Using 16mm film, live music and performance, she investigates how cinema can function as a shared experience in which different realities and states of consciousness come together.



vormt. In de cirkel eromheen worden toeschouwers deelnemers; ze kijken niet alleen toe, maar worden deel van een intieme ruimte waarin inspirerende raadselachtige verhalen ontstaan, door het circulerende licht en geluid. Vila Guevara activeert de motor van de 16mm-projector als de geest van het vuur. En met een zachte interactie met het licht projecteert ze handgemaakte 16mm-film abstracties die, net als vlammen, voortdurend in beweging en transformatie zijn. Muzikant Moreno maakt een akoestische soundtrack met percussie en blaasinstrumenten die het werk aardt.

De voorstelling is gebaseerd op een oervorm van menselijke samenkomst: het kampvuur als plaats van overdracht. Eeuwenlang werden hier verhalen gedeeld als bron van kennis, herinnering, troost, vermaak en waarschuwing. Het was de plek waar gemeenschappen hun verleden doorgeven en hun toekomst verbeelden, waar luisteren even belangrijk was als spreken. In *KALK'IIN* zet Vila Guevara deze traditie voort en legt ze de nadruk op diepgaand luisteren als middel om de verbeelding te prikkelen.

Her project *KALK'IIN (In the Throat of the Sun)* is both a film screening and a living ritual: an invitation to come together around the elements that sustain life; earth, water, air and fire.

For this edition of *SHHH*, Vila Guevara and Venezuelan musician Edgar Moreno will settle on the beach in Ostend.* There, they will build a fire with a 16mm projector and a sculpture-screen that will serve as the central point of the gathering. In the circle around it, spectators become participants; they do not just watch, but become part of an intimate space in which inspiring cunundrum stories emerge, through the circulating light and sound. Vila Guevara activates the motor of 16mm projector as the spirit of fire. And with a gentle interaction with the light, she projects hand made 16mm film abstractions that like flames, are constantly in motion and





transformation. Musician Moreno creates a acoustic soundtrack putting down roots into earth with percussion, and wind instruments.

The performance draws on a primal form of human gathering: the campfire as a place of transmission. For centuries, stories were shared here as a source of knowledge, memory, comfort, entertainment and warning. It was the place where communities passed on their past and imagined their future, where listening was as important as speaking. In *KALK'IIN*, Vila Guevara continues this tradition, putting attention on the profound listening as a tool to activate imagination. She enriches the possibilities of cinema: expanding hypnotic light on screen and faces, nestling the collective dream memory, while Moreno's flute, shells, rattles and udu sounds recall inner voices from other dimensions.

This makes *KALK'IIN* more than a performance or film: it is a temporary community, created from fire, moving light and sound, which can continue to glow softly in the imagination long after it has ended.

Ze verrijkt de mogelijkheden van cinema: ze breidt het hypnotiserende licht op het scherm en de gezichten uit, nestelt de collectieve droomherinnering, terwijl Moreno's fluit, schelpen, ratels en udu-geluiden, innerlijke stemmen uit andere dimensies oproepen.

Dit maakt *KALK'IIN* meer dan een voorstelling of film: het is een tijdelijke gemeenschap, gecreëerd uit vuur, bewegend licht en geluid, die nog lang na afloop zachtjes kan blijven gloeien in de verbeelding.

- * Bij slecht weer gaat de performance door in Thermae Palace – Koning Boudewijnzaal.
- ** Er bestaat niet zoiets als slecht weer, wel slechte kleding...

- * In case of bad weather, the performance will take place in Thermae Palace – Koning Boudewijnzaal.
- ** There is no such thing as bad weather, only bad clothing...

Shhh is een initiatief van / is an initiative of: **Monokino**,
in samenwerking met / in collaboration with: **Kaap, Projectvierennegentig**
Programmatie / Programming: **Anouk De Clercq, Godart Bakkers**
Artistieke coördinatie / Artistic Coordination: **Anouk De Clercq, Godart Bakkers** Coördinatie / Coordination: **Ditte Claus, Jana Heylen, Noah Heylen** Productie / Production: **Jana Heylen, Noah Heylen, Charlot Vanthournout, Pieter Vierstraete** Grafisch ontwerp / Graphic design: **Michaël Bussaer** Webdesign: **Dominique Callewaert** Communicatie / Communication: **Cynthia Vandenbruaene** Met de steun van / With the support of: **Stad Oostende, Vlaams Audiovisueel Fonds** Met veel dank aan / With many thanks to: **Cinema Rio, Oddities & Rarities Festival, Art Cinema OFFoff, NW Aalst, de kunstenaars, de vrijwilligers en alle mensen die aan deze editie hebben meegewerkt / the artists, the volunteers and all the people who collaborated on this edition.** Monokino is **Anouk De Clercq, Charlot Vanthournout, Cynthia Vandenbruaene, Daniella Van Remoortere, Ditte Claus, Eric de Kuiper, Godart Bakkers, Jana Heylen, Noah Heylen, Pieter Vierstraete, Xavier Garcia Bardon.**



Lieve Kleven

Jesse Gerard Mbang

Pasiputhi Lompok

Laterna Magica & Zindzi Tillot

DJ Black

Adriana Villa Guevara

Verhalen van de
Explanatorium

Stories by the
Explanatorium

26 & 27 September 2022
www.monokino.org